

Maria del Mar Bonet

Cantant

«La música mediterrània és com un perfum»

JULIO CARBÓ

MARTA CERVERA

Maria del Mar Bonet celebrarà els 40 anys de professió amb un concert especial al Palau de la Música. Acompanyada per l'Orquestra Simfònica del Vallès, se submergirà demà en cançons del Mediterrani. Per a ella, més que un mar, és un país.

-Resumir 30 discos en un concert no deu ser fàcil.

-Tampoc ho pretenc: L'actuació és només el principi d'una celebració de 40 anys de carrera que durarà tot l'any. No m'agrada celebrar un sol dia l'aniversari. La meua carrera ha estat bastant llarga i honesta. Cantar és un privilegi i tinc ganes de seguir fent-ho.

-¿Per què va escollir la Simfònica del Vallès i no la de Barcelona?

-Van ser ells els que m'ho van pro-

posar. A mi, ni m'hauria passat pel cap. Serà un concert realment únic, no només per estar al Festival Úniques, sinó perquè cantar amb orquestra és un luxe difícil de repetir, encara que la intenció és fer altres concerts a Catalunya.

-El Mediterrani centrarà el repertori, ¿com el veu 40 anys després de deixar la seva Mallorca natal?

-Vivim una època convulsa. Em preocupen els conflictes que amenacen el Mediterrani, com els del Pròxim Orient i el nord d'Àfrica. Des del punt de vista ecològic, també se'n ressent. No hem deixat de destruir aquest mar. Però veig difícil aturar tot això.

-La corrupció immobiliària tampoc ajuda les costes.

-Només en parlem quan es publiquen fotos o reportatges de conjures entre alcaldes i constructors. Ens n'hauriem de preocupar més i tenir més instruments de control perquè aquestes coses passen independentment del partit que governa. Hi ha

depredadors de tots els colors. Estic impressionada i deprimida pel que passa. No paro de firmar manifestos. A Mallorca s'estan menjant boscos i muntanyes. A les illes es construeixen autopistes indecents. Més que construcció és destrucció.

-¿El Mediterrani és un país?

-Sí. Moltes coses ens agermanen als que hi vivim, com per exemple la cultura i la manera de ser. Fins i tot les tres religions mediterrànies tenen un nexu comú. Les religions ens haurien d'unir i no separar. Hi ha extremistes, d'acord, però nosaltres també en vam tenir en la nostra religió i no fa tants anys d'això. Tant de bo veiéssim les coses positives dels altres, només així ens podem enriquir. Hauriem d'aprofundir en el que ens uneix, perquè no som tan diferents.

-¿A vostè li sembla?

-Podria fer una pel·lícula del Mediterrani a través de les seves ciutats. Algunes tenen tanta semblança que és com si fossin la mateixa. Una cosa

similar passa en la música: la música mediterrània és com un perfum que sento com propi sigui on sigui.

-Recomani'm un lloc del Mediterrani sostenible.

-Algunes illes gregues i italianes que encara conserven l'encant de la Mallorca que vaig conèixer quan era petita. En cap d'elles hi ha aeroport i encara menys, camps de golf, que els depredadors amb ganes d'enriquir-se tenen la barra de vendre com una cosa ecològica perquè són verds. No parlen mai dels hotels i les urbanitzacions que construeixen al voltant. És una brutalitat. La gent hauria de sortir més al carrer. Jo ho faig a Mallorca cada vegada que puc.

-¿Què representa Barcelona per a vostè?

-És la ciutat que m'ha donat més, on he pogut créixer de forma fantàstica. Aquí he consolidat la meua carrera perquè el públic sempre m'ha recolzat. No hauria aconseguit el mateix a Mallorca, un lloc molt petit. Mai m'he sentit estrangera, encara que he sigut sempre una cantant mallorquina.

-¿Què en pensa de la polèmica que suscita qui ha d'estar o no representant Catalunya a la Fira de Frankfurt?

-Ens hauríem d'unir més per defensar la nostra cultura sense oblidar l'ampli ventall de possibilitats que ofereix. A Catalunya existeixen moltes maneres de ser cantant i escriptor. Mayte Martín i Miquel Povedà són dos grans cantants, són gent que ha fet arrels aquí i que aporten una riquesa immensa a la nostra cultura. Com a catalana, m'agradaria que aprenguéssim a disfrutar d'aquesta varietat.

-¿El Fòrum de les Cultures hi va ajudar?

-Només va ser un esdeveniment. Per apreciar la varietat de cultures fan falta anys de convivència, i Catalunya és un país obert, un lloc d'acollida. A vegades hi ha barreres, però es poden superar des del coneixement i l'acostament entre uns i altres.

-Amb el tema de la immigració, ¿s'imagina aquí una cosa semblant a la banlieue de París?

-No. Espero que hàgim après de França. El que més em preocupa és la quantitat de nens sols que hi ha al carrer. Els utilitzen per a tot: com a camells, objecte sexual, per a petits robatoris... Em dol que una ciutat tan gran com Barcelona no pugui controlar aquest fenomen. Haurien de ser a l'escola. ≡

Maria del Mar Bonet, aquest dissabte, al Palau de la Música. / LLUÍS CRUSET

Bonet solemne

► **Lloc i dia:** Palau de la Música (Barcelona). III Festival Únicas. 26 de maig

JORDI MARTÍ

El 1997, Maria del Mar Bonet va celebrar els trenta anys de carrera al Palau Sant Jordi amb un concert multitudinari. Ara, la cantant mallorquina ha festejat quatre dècades damunt els escenaris al Palau de la Música, un dels auditoris que primer la van veure cantar quan va arribar a la Barcelona dels seixanta. *A priori*, la proposta d'aquest nou espectacle era arriscada: vestir de solemnitat el seu repertori més mariner al costat de l'Orquestra Simfònica del Vallès. Encert total.

Els arranjaments, ideats per Joan Bibiloni i Toni Cuenca, van sonar en tot moment més a prop de la subtilitat que de la grandiloquència. Unes salades percussions orientals van mantenir una connexió permanent amb el Mediterrani. I la veu de la Bonet, còmoda i clara, enlairada per la potència instrumental de l'orquestra, va viatjar com tantes altres vegades pels països d'aquest mar tan nostre.

El concert va partir puntual de Turquia amb *Merhaba*; va acabar amb *La Balanguera* (sonant més càlida que

mai), la popular *Jota mallorquina* i un petit pastís amb una espelma que la Bonet va bufar emocionada com correspon. Enmig, prop de dues hores conduïdes a bon ritme. L'orquestra va saber endur-se al seu terreny la vivesa de les cançons gregues i turques triades per la mallorquina: dues peces de Zulfu Livaneli, dues més de Mikos Theodorakis i *Per Hipòcrates*, una tonada popular grega que elogia els efectes del vi. Bonet la va cantar amb picardia i la va dedicar a Terenci Moix.

També van sonar unes quantes melodies pròpies d'aquest racó de mar: dues de les millors cançons compostes per la nostra cantant (*Dansa de la primavera* i *Les illes*, a partir dels versos de Vicent Andrés Estellés) i un estàndard català com és *La Dama d'Aragó*, interpretat amb una especial delicadesa i només destorbat per l'estrèpit d'un moneder caient a terra en l'instant més inoportú.

Com a petits interludis, entre peça i peça amb l'orquestra Bonet va interpretar dos cants de treball acompanyada únicament d'acordió, i la *Dansa d'amor* de Toti Soler, amb un reduït acompanyament liderat pel piano. En conjunt, un espectacle equilibrat i rodó: cançons mediterrànies vestides de gala.